Wielki tłum również służy

W świątyni i przed tronem

„Oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć”
— Obj. 7:9.

Podczas gdy sto czterdzieści cztery tysiące Oblubienicy Chrystusa jest wymienione jako pierwsze, istnieje również Wielki Tłum, który również ma pełnić służbę. Czytelnik może dostrzec podobieństwa między Lewitami ze Starego Testamentu (lub innymi grupami duchowymi) a Wielkim Gronem (tzw. Tłumem lub Ludem), o którym wspomina Księga Objawienia.

Wydaje się oczywiste, że wiele odpowiadających sobie fragmentów Pisma Świętego wskazuje na to, iż Lewici (nie kapłani) stanowili obraz na „Wielkie Grono”.

Wnioski

Tak jak kapłanom i Lewitom nie przydzielono dziedzictwa w ziemi (4 Mojż. 18:20, 23), tak Kościół i Wielkie Grono nie dziedziczą cielesnej natury. Mają niebiańskie dziedzictwo – duchową naturę.

Kapłani zostali poświęceni jako pierwsi (3 Mojż. 8), a następnie poświęceni zostali Lewici (3 Mojż. 8), którzy zostali przydzieleni do służby w Namiocie Zgromadzenia (3 Mojż. 8:19). Sugeruje to, że 144 000 zmartwychwstało i zostało skompletowanych, zanim Wielkie Grono zostało wzbudzone i przekazane kapłaństwu (Jezusowi Chrystusowi i Jego Oblubienicy) do służby w przyszłym wieku – tysiącletnim Królestwie Chrystusa. To jest zgodne z Księgą Objawienia 7, gdzie najpierw opisano 144 000, a następnie Wielkie Grono.

Relacja pomiędzy kapłanami a lewitami jest kontynuowana w Świątyni Salomona, gdzie istniały 24 zmiany kapłańskie oraz 24 zmiany lewickie (1 Kron. 24:3-19, 25:8-31), a także proroczo w Świątyni Ezechiela (Ezech. 44). Dowiadujemy się tam, że Wielkie Grono, reprezentowane przez Lewitów, popełniło błędy, oddając nawet cześć bożkom na oczach ludu. Mimo to Lewici okazali skruchę i „wyprali swoje szaty” (4 Mojż. 8:21).

Jednym z Lewitów był wnuk Mojżesza, który najpierw w rodzinie, a później w plemieniu, służył bożkom (Sędz. 17:1-8). Te bożki były „posągiem rytym i lanym”. Warto zauważyć, że nie miały one przedstawiać obcych bogów, lecz najwyraźniej były przeznaczone dla Jahwe (Sędz 17:3). Niemniej jednak stanowiło to pogwałcenie drugiego przykazania: „Nie czyń sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył” (2 Mojż. 20:4-5).

To jest oczywista lekcja dla nas w Wieku Ewangelii. Nie powinniśmy stawiać żadnej instytucji (chrześcijańskiej lub nie), denominacji, organizacji, kościoła, przywódcy czy wyznania ponad Słowem Bożym. Inni mogą, ale my nie powinniśmy. Wszystkie te rzeczy zostaną poddane próbie przez (symboliczny) ogień, a tylko to, co zbudowane na Słowie Bożym, może przetrwać. Przykładowo, organizacja może wspierać szerzenie Słowa Bożego, o ile nie jest to sytuacja, w której „ogon merda psem”. Nie da się jednak stworzyć organizacji, która przetrwa do Tysiącletniego Królestwa Zmartwychwstania. Słowo Boże trwa wiecznie.

Powinniśmy w pełni doceniać dobrego przywódcę, ale nie możemy go utożsamiać z Jezusem Chrystusem. Gdy popełni błąd, nie powinniśmy obracać się przeciwko niemu; każdy z nas powinien postępować zgodnie ze Słowem Bożym, a jego sumienie powinno być dobrze ukształtowane na podstawie tego Słowa.

Rada Apostoła Jana brzmi: „Miejcie się na baczności, abyście nie utracili tego, nad czym pracowaliśmy, lecz abyście pełną zapłatę otrzymali” (2 Jana 8). Warto jednak zauważyć, że nawet częściowa nagroda będzie ogromnym błogosławieństwem dla każdego członka Wielkiego Grona. Każdy poziom niebiańskiej natury będzie wciąż wyższy niż doskonała natura ludzka (Mat. 11:11).

Dla tych, którzy wstępują na poświęconą drogę i budują na jedynym fundamencie, którym jest Jezus Chrystus, święty Paweł przedstawia trzy możliwe rezultaty (1 Kor. 3:10-17). W pełni wierni otrzymują Boską naturę, jak Jezus Chrystus. Ci, którzy pójdą na kompromis w obliczu strachu, a następnie okażą skruchę, zostaną „zbawieni”, ale otrzymają mniejszą nagrodę – duchową naturę niższego rzędu. Natomiast każdy, kto najpierw posmakował niebiańskiego daru, jakim jest duch święty, a ostatecznie zrezygnował z ducha Chrystusa i powrócił do samozadowolenia, po prostu nie zostanie zmartwychwzbudzony (druga śmierć).

Nie powinniśmy lekceważyć tych, którzy wkładają ogromny wysiłek w różne działania, od organizacji po wyznanie wiary. Powinniśmy zakładać, że wykorzystali swój niedoskonały osąd najlepiej, jak potrafili, być może czasami ulegając własnym słabościom lub strachowi. Każdy z nich ma jednak możliwość odpokutowania. Każdy z Wielkiego Grona podejmie prawdziwy wysiłek, aby rozwijać swój charakter na podobieństwo

Chrystusa. „Jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten poniesie stratę [straci boską naturę], choć sam będzie zbawiony, tak jednak, jakby został ocalony z ognia” (1 Kor. 3:15, EIB). „Będą pełnili służbę w mojej świątyni” (Ezech. 44:11).

Stary Testament do pierwszego adwentu	Objawienie
„Zaiste, **nie obejmuj spisem** plemienia Lewiego i nie wliczaj ich do innych Izraelitów" (4 Mojż. 1:49).	„Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego **nikt nie mógł zliczyć** [...]" (Obj. 7:9).
„Podarowałem Lewitów Aaronowi i jego synom **spośród** synów izraelskich" (4 Mojż. 8:19).	„[...] z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków [...]" (Obj. 7:9).
„Nazajutrz **liczna rzesza** [...] nabrała **gałązek palmowych** i wyszła na jego [Jezusa] spotkanie, i wołała: **Hosanna**! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim, król Izraela!" (Jan 12:12-13; por. Obj. 19:1).	„[...] którzy stali przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, **z palmami w swych rękach**. I wołali głosem donośnym, mówiąc: **Zbawienie** jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka" (Obj. 7:9-10).
„Wyłącz spośród synów izraelskich Lewitów [...], **niech** [...] **wypiorą swoje szaty** [...]. Lewici oczyścili się i **wyprali swoje szaty**" (4 Mojż. 8:6-7,21).	„I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i **wyprali szaty swoje**, i wybielili je we krwi Baranka" (Obj. 7:14).
„Lecz Lewici, którzy oddalili się ode mnie [...], gdy Izrael odstąpił ode mnie, poniosą karę za swoje winy. Będą pełnili służbę **w mojej świątyni**" (Ezech. 44:10-11).	„Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy **w świątyni[1] jego**, a Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich obecnością swoją" (Obj. 7:15).
„Oto nie drzemie ani nie zasypia stróż Izraela [...]. **Słońce nie będzie cię razić** za dnia Ani księżyc w nocy" (Psalm 121:4,6).	„Nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na nich słońce **ani żaden upał**, ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu" (Obj. 7:16-17).
„Lewici [...] **nie będą mieć dziedzictwa** wśród synów izraelskich" (4 Mojż. 18:23).	„Potem usłyszałem jakby donośny głos licznego tłumu **w niebie**, który mówił: Allelujа! Zbawienie i chwała, i moc Bogu naszemu" (Obj. 19:1).

James Parkinson